

הַקְדָּמַת הַתְּקוּוּנִים

ליל ז' באדר

מאמר רישא וסיפא

[פתיחת הרמח"ל]: **בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ (בראשית א, א).** וְלִכְל הַיָּד הַחֲזָקָה וְלִכְל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל (דברים לד, יב). נְעִיץ סוּפָא בְּרִישָׁא וְרִישָׁא בְּסוּפָא, לְאַתְהֵדְרָא כְּלָא חַד בְּקִטְרָא דִּיחֻדָּא עֲלָאָה.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ (בראשית א, א). וְלִכְל הַיָּד הַחֲזָקָה וְלִכְל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל (דברים לד, יב). נְעִיץ סוּפָא בְּרִישָׁא וְרִישָׁא בְּסוּפָא, לְאַתְהֵדְרָא כְּלָא חַד בְּקִטְרָא דִּיחֻדָּא עֲלָאָה.

קָם אֲלִיָּהוּ נְבִיָּא הַנְּאֻמָּן, פִּתַּח וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי: וְהַמְשַׁפְּלִים יְזַהְרוּ כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ וְכו' (דניאל יב, ג). [וְהַמְשַׁפְּלִים - אֵלּוּ] שְׁמֻשִׁמִּים עֲצָמָם בְּמִדְרַגַּת הַצְּדִיק לְהַאִיר אֹרֹת לְכָל צַד, וּלְפִיכֵךְ נִקְרְאוּ מִשְׁפָּלִים. כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ - זֶה זֹהֵר שְׁלֹקָה הַצְּדִיק מֵאוֹתוֹ רְקִיעַ שְׁעוּמֵד עֲלָיו.¹ זֹהֵר

קָם אֲלִיָּהוּ נְבִיָּא הַנְּאֻמָּן, פִּתַּח וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי וְהַמְשַׁפְּלִים יְזַהְרוּ כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ וְכו' (דניאל יב, ג). דְּשׁוּיָאוּ גְרַמְיָהוּ בְּדַרְגָּא דְּצַדִּיק לְאַנְהָרָא נְהוּרִין לְכָל סִטְר, בְּגִיזָן כְּפֵךְ מְשַׁפְּלִים אֲקָרוּן. כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ, דָּא זֹהֵר דְּנִטִּיל הַאי צַדִּיק מֵהַהוּא רְקִיעַ דְּקָאִים עֲלָהּ. זֹהֵר דְּנְהִיר

1. עי' ספר יצירה א, ז, שהענין סוף וראש רומז על תחילת וסוף התורה, ועי' לקמן עמ' ט, ד"ה והתורה. ועי' עמ' יז, ד"ה ובזמן.
2. תופעה זו שמלאכים עליונים או נשמות קדושות קוראים ליחידי סגולה; "רבי רבי" נמצאת כבר בזוהר ויותר בתיקונים. עי' זוהר שלח לך קסז, א: ד"ח בלק; ת"ז, ת' חמישי, יט, א: "אדהכי הא אליהו אזדמן לגביה דרבי שמעון. אמר ליה: רבי רבי..."; שם, שם, כ, א; ת' ו, כג, ב: "רבי רבי, אנת הוא אלנא דרבה"; ת' י, כח, א; ת' יח, לז, ב; ת' כ, כא, א; שם מד, ב; ס' א: "קם סבא ואמר: רבי רבי"; סב, א; ת' כב, סג, א: "קם סבא פתח ואמר: רבי רבי נחית הכא, דאת בוצינא קדישא"; ת' כב, סג, א; שם, סד, ב'; ת' כו, עב, א; ת' כט, עג, א; ת' לח, עט, א; ת' מ, פ, ב; שם, שם, שם; ת' מז, פד, א; ת' מט, פה, ב; ת' נה, פט, א; ת' נו, צ, א; ת' סז, צח, א; ת' סט, קה, ב; ת' סט, קז, א; ת' סט, קי, א; שם, קיא, ב.
3. עי' זוהר שלח לך, קסה, א: "וואמר אלקים יהי רקיע... ומאן איהו צדיק"; ד"ח כי תשא: "מעשה ידיו מגיד הרקיע... ודא צדיק"; ת"ז ת' ל', עה, א. עיין הק' תיקוני זוהר דף א, ע"א; שם ז, ב; שם ת' יח, לח, ב, ועי' לקמן ת' נד, עמ' שנו, הערה 69. עי' אוצרות רמח"ל, עמ' רז, על ספר דניאל.